

Grundlag for at gaa til at give Randers Mere. Naar man kan finde et forsvaerligt Grundlag at staa paa, saa skal jeg være villig til at gaa med Mindretallet, men det er mig ikke muligt at se Andet end, at, naar man i dette Dieblit gaar hen og giver Randers Mere end Aarhus, saa er hele det Fundament, hvorpaa Udvalgets Arbeide hviler, taget bort under Fødderne paa os, og jeg forstaaer ialtsald ikke, hvorledes vi for Fremtiden skulle kunne nedsette et eneste Embede under det, som den aarlige Indberetning gaar ud paa, dersom vi ikke gjøre det ved Randers idag.

Solk. Forfaavidt den ærede Ordfører bemærkede, at det var et stærkt Stykke, at Kontorholdsvederlaget for Embedet i Randers blev sat lige med det i Aarhus, har han jo i Slutningen af sit Foredrag godtgjort, at der dog ikke er noget saa forfærdelig Forbausende deri, thi ved Loven af 1876 blev, som den ærede Ordfører senere ansøgte, Kontorholdsvederlaget for Embedet i Randers gjort større end for Embedet i Aarhus. Det Princip, der nu hævdes med saa stor Styrke, blev altsaa ved Emanationen af Loven af 1876 slet ikke anerkjendt. Jeg har ikke paa Mindretallets Vegne sagt, at Indberetningerne være det eneste Grundlag, men jeg har sagt, at de være det væsentligste Grundlag, og jeg har navnlig maattet gjøre Indsigelse imod, at en Sammenligning imellem Embedernes Omfang og særlig Befolkningmængden skulde udelukkende eller væsentlig ligge til Grund, thi dertil maatte der udfordres et statistisk Materiale, der ikke staaer til Udvalgets Disposition. Jeg skjønner ikke, at det kan være Mindretallets Opgave mere bestemt end slet er, at paavise, hvad Grunden er til, at Mindretallet kan være med til at sætte Kontorholdsvederlaget høiere for Randers end for Aarhus, thi det er afgjort, at Embedsmanden i Randers giver sin Skrifer 800 Kr., medens han i Aarhus har sin for 480 Kr. Derfor mener jeg, at man maa formode, at det Extraordinære særlig ligger hos Embedsmanden i Aarhus. Men at han muligvis personlig er en ganske særlig Arbeider og maatte har mere Tændents til at besatte sig med Smaating end Folk i Almindelighed, kan dog ikke have til Følge, at Embedsmanden i Randers skulde være forpligtet til personlig at udføre den samme Mængde Arbeide, som muligvis Embedsmanden i Aarhus udfører. Jeg mener i det Hele taget, at det Vederlag, der skal fastsettes, maa fastsettes for Folk, som de ere i Almindelighed; men da det tydelig kan ses, at denne Mand bruger Mindre, end Folk i Almindelighed bruge til Kontorhold, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at sætte hans Kontorhold som Norm for alle andre Embedsmænds i andre Embeder.

Ordføreren (Steenstrup): Maa jeg blot sige, at det jo er indrømmet, at Randers een Gang vistnok med Urette er kommet over Aarhus, men siden, hvad er da slet? Da er Aarhus tiltaget med omtrent det Dobbelte, medens Randers er bleven, hvad den var. At det skulde være Grund til yderligere at lade Randers staa over Aarhus, kan jeg ikke forstaa. Jeg skal ikke komme ind paa den Bane, som det ærede Medlem betraadte ved at drage personlige Forhold frem. Jeg kunde ellers meget godt ligeoverfor, hvad det ærede Medlem sagde om Aarhus, sige, at han jo ikke har bevist Noget ved denne Ros; jeg kunde jo sige det Modsatte om Embedsmanden i Randers, nemlig, at han bestilte for lidt; men det skal jeg nok vogte mig for at sige. Den Slags Spørgsmaal vil jeg ikke ind paa, og den Slags Maalestokke høre ikke hjemme her. Naar vi sammenligne dette Forhold med Retsbetjentembederne, som vi jo her væsentlig ere nøbde til at lægge til Norm, og se, hvorledes de enkelte Kontorholdsvederlag stille sig mellem Byer paa saa Tusinde Indbyggere og Byer paa 5—6,000 Indbyggere, ville ærede Medlemmer se, at der er en mærkværdig Stigning overfor den stærkere Befolkning i Byer, hvor vedkommende Retsbetjent tillige er Borgmester. Det Samme maa være Tilfældet med en Befolkning, som helt er Bybefolkning, og hvor der slet ingen Landbefolkning er tilstede. Der maa paavises særlige Omstændigheder, førend man her kan gaa med til en Forhøielse. Jeg skal yderligere gjøre opmærksom paa, naar man taler om, for hvilket Vederlag man kan faae Kontorbetjente, at der er Ingen, der er saa heldig stillet som disse Fuldmægtige, thi under dem fortore en Mængde Auktioner, hvorfra de have udmærket Fortjeneste. Det er nogle af de heldigste Stillinger i Landet, disse Fuldmægtigpladser, hvor der er mange Auktioner, og Ingen har jo saa mange som netop Borgmesterfuldmægtige, saa at det altsaa ikke er nogen vanstelig Sag for en Borgmester at faae Kontorbetjente. Som sagt, jeg skal være villig til, hvis det ærede Medlem mellem 2den og 3die Behandling kan staffe yderligere Oplysninger, at tage Sagen paany under Overveielse.

Solk: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at fordi man kan gaa ud fra, hvad jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Fuldmægtige i saadanne Byer, naar Principalen finder det hensigtsmæssigt, at hans Fuldmægtig lønnes paa den Maade, i Reglen ville gjøre betydelige Forretninger ved Auktionerne, kan det dog derfor ikke ses, at det vedkommende Skriferen, der ikke lønnes paa denne Maade; det skulde da være i Kraft af det Princip, at, naar det regner